

Sygn. akt: I C 207/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wiesław Kasprzyk
Protokolant:	sekr. sądowy Martyna Pańkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. N.**

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę, rentę i ustalenie

1. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 20 000 (dwadzieścia tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 sierpnia 2012 r.**
2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1000 (jeden tysiąc) zł tytułem renty (na zwiększone potrzeby, utratę zdolności do pracy zarobkowej oraz zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość) płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat począwszy od miesiąca marca 2013 r.**
3. **oddala powództwo w pozostałym zakresie**
4. **koszty procesu wzajemnie znosi.**

Sygn. akt C 207/13

UZASADNIENIE

Powód M. N. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 420 000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 14.08.2012 roku , kwoty 4000 zł tytułem renty na zwiększone potrzeby płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od miesiąca marca 2013 roku, a także kwoty 2000 zł tytułem renty z uwagi na utratę zdolności do pracy zarobkowej oraz zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki począwszy od miesiąca marca 2013 roku. Domagał się także ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za ewentualną dalszą szkodę mogącą się ujawnić w przyszłości u powoda.

W uzasadnieniu pozwu stwierdzono, iż w dniu 2 czerwca 2012 roku w miejscowości W. doszło do wypadku, w którym powód jako pasażera samochodu doznał wielu obrażeń ciała. Sprawcą wypadku był P. C. –kierowca samochodu, w

którym jako pasażer miejsce zajmował powód. Sprawca zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych udzielonej przez pozwanego na podstawie umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą OC.

W ramach postępowania likwidacyjnego pozwany nie wypłacił powodowi m.in. kwotę 80 000 zł tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 Kodeksu Cywilnego.

Uzasadniając roszczenie o zadośćuczynienie powód stwierdził, że po wypadku przechodził długotrwały okres leczenia i rehabilitacji i związane to było z bólem i cierpieniem oraz dalszymi konsekwencjami na przyszłość. W czasie wypadku powód miał 19 lat był młodym zdrowym i energicznym człowiekiem, pełnym zainteresowań, planów na przyszłość, prowadzącym bogate życie towarzyskie. Od dnia zdarzenia powód jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. Nie odzyskał sprawności fizycznej. Do dnia dzisiejszego odczuwa negatywne konsekwencje tragicznego wypadku. Powód cierpi na zaburzenia pamięci, ma trudności w wypowiedzaniu się, jest agresywny w stosunku do otoczenia, nie panuje nad reakcjami emocjonalnymi oraz nad czynnościami fizjologicznymi. Potrzebują pomocy w podstawowych czynnościach życia codziennego

Uzasadniając roszczenie o rentę z tytułu zwiększonych potrzeb stwierdzono, że to rozmiar i charakter odniesionych obrażeń ciała związanych z tym stan zdrowia powoda wymagał i nadal wymaga aby zarówno w procesie leczenia rehabilitacji, jak również przy wykonywaniu czynności życia codziennego współdziałały z powodem osoby trzecie. Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, charakter odniesionych obrażeń ciała, stan zdrowia powoda, przyznanie mu renty z tytułu zwiększonych potrzeb uznać należy za zasadne.

Uzasadniając roszczenie o rentę z tytułu zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość oraz niezdolności do zarobkowania powód stwierdził, że wskutek wypadku pozbawiony został szansę na osiągnięcie sukcesu zawodowego ponieważ utracił sprawność fizyczną a cecha ta była istotna dla rozwoju jego kariery. Na skutek wypadku powód utracił możliwości uzyskania wykształcenia co w konsekwencji oznacza, że pozbawiony został możliwości uzyskania zdolności zarobkowania odpowiadającego kierunkowi nauki. Tym samym widoki powodzenia na przyszłość niewątpliwie uległy zmniejszeniu.

Uzasadniając ustalenie odpowiedzialności na przyszłość powód stwierdził, iż z reguły nie można w chwili wszczęcia procesu dochodzić wszystkich roszczeń jakie mogą przysługiwać w z określonego stosunku prawnego. Następstwa uszkodzenia ciała Sąd z reguły wielorakie i zwłaszcza w wypadkach ciężkich uszkodzeń wywołują skutki, których dokładnie nie można określić ani przewidzieć, gdyż są one zależne od indywidualnych właściwości organizmu przebiegu leczenia i rehabilitacji oraz wielu innych czynników. Specyfiką szkód na osobie jest także to, że powstają najczęściej w trudnym do określenia rozmiarze, również nieprzekraczalnym 10 letnim terminie przedawnienia roszczeń majątkowych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany potwierdził, że w dniu 07.07.2012 roku zgłoszono szkodę na osobie M. N. przedkładając dokumentację medyczną w oparciu o, którą pozwany uznał, że u powoda wystąpił trwały uszczerbek na zdrowiu wysokości 30%. Pozwany potwierdził, że dokonał wypłaty 80 000 zł tytułem zadośćuczynienia. W dalszej części uzasadnienia pozwany stwierdził, że powód był osobą wymagającą opieki przez okres 4 tygodni. Wypłacone zadośćuczynienie jest adekwatne do doznanej krzywdy. Żądanie powoda zasądzenia kwoty 500 000 zł jako zadośćuczynienia jest niczym nieuzasadnione. W ocenie pozwanego powód w chwili zdarzenia nie miał zapięty pasów bezpieczeństwa czym przyczynił się do powstania obrażeń na poziomie co najmniej 50%. Roszczenie o rentę z tytułu zwiększonych potrzeb jest zdaniem pozwanego całkowicie bezpodstawne. Powód nie wykazał jakie potrzeby które powstały w związku z wypadkiem a nie istniały przed nim. Powód powołuje się na bliżej nieokreślony przyszłe leczenie zabiegi kurację jednakże nie przedstawia żadnego dowodu na pokazanie, że rzeczywiście powód będzie musiał ponosić koszty z tym związane. Powód nie udowodnił także wysokości dochodzonej renty z tytułu zwiększonych potrzeb na kwotę 3000 zł. Pozwany kwestionuje także zasadność roszczeń z tytułu utraty możliwości zarobkowych. W jego ocenie powód nie jest osobą zdolną do pracy i nie przedłożył żadnego dokumentu na poparcie tej tezy, nie zawniósł także dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy. Odnosząc się to żądania ustalenia skutków wypadku na przyszłość

pozwany podniósł, że powód nie ma interesu prawnego w ustaleniu takiego faktu. W razie ujawnienia się kolejnych negatywnych następstw wypadku powstawać będą nowe roszczenia o zapłatę, bez konieczności powoływania się na wyrok ustalający.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2012 r. miejscowości W. kierujący pojazdem T. C. podjął nieprawidłowy manewr wyprzedzania na skutek czego doszło do zderzenia bocznego z pojazdem marki F. (...). W wyniku obrażeń powód przewieziony został od szpitala w C.. Powód doznał rozległych obrażeń ciała w postaci złamania oczodołu po stronie lewej, złamania łuski kości skroniowej lewej z wgłębieniem odłamów skrzydła węższego kości klinowej, kości ciemieniowej lewej i kości czołowej lewej. Ponadto doznał złamania twarzo-czaszki, krwiaka przymózgowego nad lewą półkulą mózgu, licznych ognisk stłuczenia w lewej półkuli mózgu, pnia mózgu, krwiaka okularowego po stronie lewej, obrzęku powieki oczodołu lewego i okolicy jarzmowej po stronie lewej, złamania kostki łącznej podudzia prawego i lewego, złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz urazu psychicznego.

bezsporne

W dniach od 3 czerwca od 29.06.2012 roku powód przebywał na oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii a od 29 czerwca do 2 sierpnia 2012 roku na Oddziale Ortopedii Szpitala w C.. Z kolei od 2 sierpnia do 18 października 2012 rehabilitowano go w Oddziale (...) Neurologicznej K. .

Bezsporne

Obecnie jako osoba całkowicie niezdolna do pracy powód otrzymuje rentę socjalną w kwocie 739 zł 58 gr

Dowód

Decyzja ZUS k. 394 akt sprawy

Pozwany tytułem zadośćuczynienia wypłacił powodowi sumę 80 000 zł.

Bezsporne

Pozwany w chwili wypadku nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa.

Bezsporne

Sąd zważył co następuje:

Żądania powoda dotyczące zadośćuczynienia oraz renty są uzasadnione w części natomiast żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość pozbawione interesu prawnego.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się przedstawionym materiale dowodowym głównie w postaci dokumentacji lekarskiej. Dowody te w pełni zasługują na uwzględnienie, nie budzą bowiem żadnych wątpliwości co do treści i jej prawdziwości. Sporządzone zostały w toku całego procesu leczenia przez personel medyczny poszczególnych placówek, w których powód leczył się. Rozstrzygnięcie sprawy nie mogło obyć się bez wiadomości specjalnych, z tego względu Sąd dopuścił dowody z opinii biegłych lekarzy oraz psychologa, które znacznie poszerzyły materiał dowodowy oraz dały pełniejszy obraz skutków wypadku jakich doznał powód. Sąd zaakceptował sporządzone przez biegłych opinie w całości nie dopatrując się żadnych powodów, które zmniejszałyby ich wartość dowodową . Sąd uwzględnił także dowody w postaci zeznań świadków , przy czym te dowody w świetle dokumentów, o których Sąd wspomniał wyżej miały charakter posiłkowy.

Oдноśnie żądania zadośćuczynienia.

Podstawą tego żądania jest przepis art. 445 § 1 Kodeksu Cywilnego. Orzekając w tej kwestii Sąd uwzględnił krzywdę jakiej doznał powód na skutek wypadku w postaci bólu i cierpienia ale także trwałych skutków w postaci utraty zdrowia występujących w dniu orzekania. Uwzględniono zatem długi okres leczenia szpitalnego oraz rehabilitacji. Niewątpliwie samo leczenie jak i rehabilitacja połączone było z dolegliwościami bólowymi, niemożnością poruszania się, z utrudnieniami związanymi codziennym funkcjonowaniem człowieka. Powód doznał więc złamania nasady kości promieniowej oraz paliczka bliższego kciuka lewego, złamania kostki bocznej podudzia lewego złamania poprzecznego kostki bocznych podudzia prawego. Niewątpliwie tego typu obrażenia dotyczące narządów ruchu zawsze wiążą się z dolegliwościami bólowymi. Na dzień dzisiejszy zdaniem biegłego stan zdrowia w zakresie narządu ruchu nie wykazuje odchylenia od stanu prawidłowego i nie rodzi konsekwencji na przyszłość. Leczenie więc zakończyło się pełnym sukcesem. Z tytułu tych obrażeń powód nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Najpoważniejsze urazy dotyczyły natomiast głowy. Biegły sądowy z zakresu chirurgii skupił się na złamaniu twarzoczaszki i urządzeń nerwu trójdzielnego lewego uznając, iż łącznie oba urazy stanowią dwudziestoprocentowy uszczerbek na zdrowiu. Także i te obrażenia zostały wyleczone i obecnie powód nie wymaga stosowania środków medycznych.

Skutkiem urazów głowy było uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego powoda. W wyniku tych uszkodzenia u powoda wystąpiły organiczne zaburzenia osobowości, zachowania oraz nastroju na podłożu uszkodzenia mózgu wskutek wypadku z dnia 02.06.2012 roku. Organiczne zaburzenia osobowości są przyczyną trwałej niepełnosprawności powoda. Z tego tytułu zdaniem biegłego psychiatry należy określić trwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym na poziomie 60%. Powód do dnia dzisiejszego jest pod opieką neurologa, kontynuuje przyjmowania leków psychotropowych i w aktualnym stanie cyklicznym wymaga nadal psychofarmakoterapii. Stan psychiczny powoda utrudnia samodzielne funkcjonowanie i wypełniania ról społecznych.

Zdaniem biegłego psychologa u powoda występuje obniżenie funkcji poznawczych. Po wypadku, badany testem do określenia ilorazu inteligencji uzyskał wynik na pograniczu upośledzenia umysłowego. Jest to wynikiem doznanego urazu mózgu. Szczegółowe wnioski biegły psycholog zawarł w swojej opinii na karcie 316 akt sprawy i są one w całości akceptowane przez Sąd. Uwzględniając powyższe rozważania biorąc pod uwagę młody wiek powoda Sąd prezentuje pogląd jest odpowiednia suma zadośćuczynienia winna oscylować wokół kwoty 120 000 zł. Uwzględniając natomiast fakt wypłaty powodowi w ramach postępowania likwidacyjnego tytułem zadośćuczynienia kwotę 80000 zł do zasądzenia pozostałaby kwota w 40000 zł. Wskazano w stanie faktycznym, że poza sporem jest, iż powód w chwili wypadku nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Ten fakt zdaniem Sądu uzasadnia określenie przyczynienia powoda do powstałych skutków na poziomie 50%. Zatem zasadnym było zasądzenie na rzecz powoda kwoty 20000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Brak zapiętych pasów bezpieczeństwa powoduje niekontrolowane przemieszczanie się pasażerów auta na skutek zdarzenia. Wskazać należy, iż najbardziej rozległe obrażenia dotyczą głowy powoda. Można pokusić się o tezę, że gdyby pasy bezpieczeństwa były zapięte to skala tych obrażeń, zwłaszcza głowy, byłaby mniejsza. Mniejsze zatem byłyby skutki utraty zdrowia z punktu widzenia neurologicznego ale także i w sferze psychiki powoda. Żądanie powoda zasądzenia kwoty 420000 zł tytułem zadośćuczynienia w świetle całokształtu okoliczności towarzyszących zdarzeniu uznać należy za rażąco wygórowane.

Odnośnie żądania renty.

W tym zakresie żądania pozwu stwierdzić należy, że obecna sytuacja zdrowotna powoda łączy się z dodatkowymi potrzebami związanymi głównie z zakupem leków. Powód odbywa regularne wizyty u lekarza neurologa, który przypisuje mu leki antydepresyjne. Leki te bierze regularnie. Ponadto powód uczestniczy w turnusach rehabilitacyjnych. Koszty tych czynności nie udało się sprecyzować w toku postępowania w postaci konkretnej kwoty. Niemniej jednak powód te koszty ponosi. W świetle zebranych dowodów poza sporem jest, że powód utracił zdolność do pracy zarobkowej co było skutkiem wypadku. Pozbawiony zatem został możliwości zarobkowania, możliwości utrzymania siebie, zaspokajania swoich potrzeb i rozwijania zainteresowań. Przyjąć należy po ukończeniu szkoły w normalnym stanie zdrowia powodu mógłby znaleźć pracę z wynagrodzeniem odpowiadającym co najmniej

minimalnemu wynagrodzeniu. Analiza opinii biegłych w szczególności biegłego psychologa, a także psychiatry prowadzi do wniosku, że na skutek wypadku znacznie ucierpiała strona psychiczna powoda. Jego sylwetka psychiczna uległa całkowitej zmianie. Stał się człowiekiem apatycznym, stroniącym od ludzi, konfliktowym, zamkniętym w sobie. Niewątpliwie te cechy znacznie zmniejszają jego możliwości znalezienia pracy w przyszłości, jeżeli przyszły stan zdrowia na to pozwoli. Te cechy niewątpliwie nie umkną uwadze ewentualnych przyszłych pracodawców. Oczywiście dla Sądu jest zmniejszenie widoków powodzenia na przyszłość. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd za zasadne uznał ustalenie poziomu renty z tych tytułów, wysokości 2000 zł miesięcznie. Biorąc jednak pod uwagę przyczynienie się powoda do skutków zdarzenia w 50% należało zasądzić kwotę 1000 zł miesięcznie. Żądanie powoda zasądzenia renty w wysokości określonej w pozwie także uznać zalet należy za wygórowane. Prawną podstawą orzeczenia Sądu w tym względzie jest przepis art. 444 § 2 Kodeksu Cywilnego.

Odnosnie uznania odpowiedzialności pozwanego na przyszłość.

Sąd podziela w tym względzie stanowisko strony pozwanej, iż powód w obowiązującym obecnie stan prawny nie ma interesu prawnego ustaleniu takiego faktu. Zatem i w tym względzie powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.